

80. sz. Ajánlás

a gyermekek és a fiatalok éjjeli munkájának korlátozásáról a nem ipari foglalkozásokban

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Montrealba, és amely 1946. szeptember 19-én huszonkilencedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a gyermekek és a fiatalok éjjeli munkájának korlátozásáról a nem ipari foglalkozásokban, - amely kérdés az ülés napirendjének harmadik pontjaként szerepelt, és

Miután Nemzetközi Egyezményt fogadott el erről a kérdéssel, és miután úgy döntött, hogy az Egyezményt egy Ajánlással egészíti ki,

a mai napon, 1946. október 9-én elfogadja az alábbi Ajánlást, amely a "Fiatalok éjjeli munkájáról (nem ipari foglalkozások) szóló 1946. évi Ajánlás" néven idézhető:

Mivel a fiatalok éjjeli munkájáról (nem ipari foglalkozások) szóló 1946. évi Egyezmény lefekteti az éjjeli munkával járó veszélyek elleni jogi védelem alapját a nem ipari foglalkozásokban, ahol nagyszámú fiatal munkavállaló áll alkalmazásban;

Bár az Egyezmény – figyelembe véve a jelentős különbségeket azon foglalkozások között, amelyekre a rendelkezések vonatkoznak, és figyelembe véve az egyes országokra jellemző különböző tradíciókat és körülményeket – az egyes országok nemzeti törvényeire és rendelkezéseire bízva a benne foglalt normák végrehajtását, mindazonáltal szükséges az Egyezmény lehetőleg egységes alkalmazását biztosítani; és

Mivel kívánatos, hogy a kielégítő eredményeket hozó egyes módszerekről nyilvántartást vezessenek, amelyek megfelelő útmutatásul szolgálhatnak majd a Szervezet tagállamai részére;

A Konferencia ajánlja, hogy az egyes tagállamok a nemzeti feltételek által megengedett leggyorsabb ütemben alkalmazzák az alábbi rendelkezéseket, és az azok hatályba léptetését elősegítő intézkedéseket az Igazgató Tanács kérésének megfelelően jelentsék a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak:

I. A RENDELKEZÉSEK HATÁLYA

1. A fiatalok éjjeli munkájáról (nem ipari foglalkozások) szóló 1946. évi Egyezményt az összes foglalkozás tekintetében alkalmazni kell, amelyeket az alábbi vállalkozásokban vagy szolgáltatásokban, vagy azokkal kapcsolatban végeznek az állami vagy magánszektorban:

- (a) kereskedelmi létesítmények, beleértve a kézbesítő szolgáltatásokat;
- (b) postai és távközlési szolgáltatások, beleértve a kézbesítő szolgáltatásokat;

- (c) azok az intézmények és adminisztratív szolgáltatások, amelyeknek személyzete túlnyomóan irodai munkával foglalkozik;
- (d) sajtóvállalatok (kiadás, terjesztés, kézbesítő szolgáltatás, újságárusítás utcán és közönség által látogatott helyeken);
- (e) szállodák, panziók, éttermek, klubok, kávéházak és más vendéglátóhelyek;
- (f) betegek, rokkantak, rászoruló és árvák kezelésével és ellátásával foglalkozó intézmények;
- (g) színházak és nyilvános szórakozóhelyek;
- (h) vándorárusok általi kereskedelem, mindenfajta tárgy utcai árusítása, és bármilyen más foglalkozás vagy szolgáltatás, amely az utcán vagy közönség által látogatott helyeken történik;
- (i) minden más munkakör, állás vagy szolgáltatás, amely nem ipari, nem mezőgazdasági és nem tengerészeti.

2. Anélkül, hogy az Ajánlás elfogultsággal kezelné a Fiatalok éjjeli munkájáról (nem ipari foglalkozások) szóló 1946. évi Egyezmény által a tagállamok saját hatáskörébe utalt döntéseket, amelyek értelmében az Egyezmény hatálya alól kivonják a magánháztartásokban végzett házi szolgálatot és a gyermekek vagy fiatal személyek számára károsnak, hátrányosnak vagy veszélyesnek nem tartott munkán vagy a családi vállalkozásokban történő foglalkoztatást, ahol csak a szülők és gyermekeik vagy gyámjaik állnak foglalkoztatásban, az Ajánlás felhívja a tagállamok figyelmét a következők szükségességére:

- (a) megfelelő törvényi és adminisztratív intézkedések meghozatala a 18 év alatti, házi szolgálatban álló gyermekek és fiatalok éjjeli munkájának korlátozása érdekében;
- (b) a nem ipari foglalkozásokban történő éjjeli munka korlátozásáról szóló rendelkezések alkalmazásának kiterjesztése az összes, nyereség reményében működtetett vállalkozásra az abban foglalkoztatott személyek között fennálló családi kapcsolatok figyelembe vétele nélkül.

II. NYILVÁNOS SZÓRAKOZÓHELYEKEN TÖRTÉNŐ FOGLALKOZTATÁS

3. Ahol a Fiatalok munkájáról (nem ipari foglalkozások) szóló 1946. évi Egyezmény rendelkezéseinek értelmében a hatóságok jogkörében áll a személyre szóló engedélyek kiadása a 18 éves és annál fiatalabb személyeknek, amelyekkel engedélyezik számukra, hogy éjjeli műsorokban, nyilvános szórakozóhelyeken fellépjenek, vagy színészként éjszaka készülő filmalkotásokban vegyenek részt, az ilyen kiadások engedélyére vonatkozó felügyeleti ellenőrzést magasabb szintű hatóságra kell ruházni, amelyhez az érintett személyek fellebbezhetnek az engedély megadásának visszautasítása vagy az abban meghatározott bármely feltétel miatt.

4. Az engedélyeket csak korlátozott időszakokra lehessen kiadni, és ezek a gyermek vagy fiatal személy védelméhez szükséges összes feltételt teljesítsék az adott körülmények között.

5. Tizennégy év alatti gyermekeknek csak olyan kivételes és indokolt esetekben adható engedély, ahol erre a szakképzés vagy a gyermek tehetsége miatt van szükség, és ezek a rendkívüli engedélyek feleljenek meg a következő követelményeknek:

- (a) ezek az engedélyek minden esetben korlátozódjanak a drámaoktatási vagy zenei képzőintézményekbe járó gyermekekre;
- (b) az éjjeli foglalkoztatás, amennyire csak lehetséges, korlátozódjon heti három estére, vagy átlagban heti három estére egy hosszabb időszakban számolva;
- (c) a foglalkoztatás ideje ne tartson tovább este tíz óránál, vagy biztosítsanak folyamatos tizenhat óra pihenőidőt.

III. FELÜGYELETI MÓDSZEREK

6. A Munkaügyi felügyeletről szóló 1923. évi Ajánlás 12. bekezdésében lefektetett alapelvet tiszteletben tartása mellett, amelynek értelmében a felügyelet azonos kötelezettségekkel és jogokkal bíró és azonos hatáskörrel rendelkező nőket és férfiakat köteles alkalmazni, kívánatos, hogy figyelembe vegyék néhány olyan ország tapasztalatát, ahol különösképpen hatékonyak bizonyult női felügyelőkre bízni a fiatal munkavállalók védelmére vonatkozó törvények és rendelkezések betartásának ellenőrzését.

7. A rendszeres felügyelet mellett, amellyel a Fiatal munkavállalók védelmére vonatkozó törvények és rendelkezések betartását biztosítják, a Fiatalok éjjeli munkájáról (nem ipari foglalkozások) szóló 1946. évi Egyezmény rendelkezéseinek hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében speciális figyelmet kell fordítani a feltételezett, lakosság által bejelentett törvénytértések vizsgálatára a nagy számú, kis és szétszóró létesítményben végzett nem ipari tevékenységek tekintetében, és különösképpen azonnali intézkedéseket kell hozni a gyermek vagy fiatal személy szülei által benyújtott panaszok ügyében.

8. Amikor a munkáltató törvényi kötelezettség alapján történő dokumentálási eljárásáról hoznak döntést, amelynek alapján a felügyeleti szolgálat ellenőrizni tudja az éjjeli munka korlátozására vonatkozó rendelkezések végrehajtását, ajánlatos, hogy figyelembe vegyék a munkavállalási engedély, vagy a munkakönyv használatának előnyeit. Ezek használatával - mivel ezeket minden egyes munkaváltozás esetén ki kell adni vagy hivatalosan le kell pecsételni – egyszerűvé válik a fiatal munkavállaló azonosítása, a munkavállalók korának bizonyítása, és a munkakörülmények, beleértve a munkaidő rögzítése.

9. (1) Annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a hivatalos felügyeleti szerveknek az éjjeli munkavégzésre vonatkozó törvények vagy rendelkezések által védett fiatal vándormunkások azonosítását –

- (a) a fiatal, bérért foglalkoztatott vándormunkásoknak egy dokumentumot és kitűzött kell magukkal hordaniuk, amely a munkáltató által vezetett dokumentumokat kiegészítve lehetővé teszi a vállalaton kívüli azonosítást;
- (b) a saját számlájukra vagy szülei számlájára dolgozó fiatal vándormunkások hordjanak magukkal olyan dokumentumot, amely hivatalosan engedélyezi foglalkoztatásukat, és egy kitűzött, amely lehetővé teszi azonosításukat.

(2) A tizennyolc éven aluli fiatal vándormunkásokat lássák el munkavállalási engedéllyel vagy egyéni engedéllyel, amely tartalmazza –

- (a) a gyermek vagy fiatal személy nevét, címét és korát;
- (b) a gyermek vagy fiatal személy fényképét vagy aláírását, vagy az azonosítás más módját, és munkavállalási engedélyének vagy egyéni engedélyének számát;
- (c) amennyiben a gyermeket vagy fiatal személyt bérért alkalmazzák, a munkáltató nevét és címét és a munkaidő hosszát; és
- (d) amennyiben a gyermek vagy fiatal személy saját vagy szülei számlájára dolgozik, a szülők nevét és címét és felhatalmazásukat.

(3) Kívánatos, hogy a munkavállalási engedélyt vagy az egyéni engedélyt a Munkaügyi Minisztérium hatálya alá tartozó szolgálat adja ki.

(4) A fiatal vándormunkást kötelezni kell olyan kitűző viselésére, amely az egyéni engedély vagy munkavállalói engedély számát könnyen látható módon tünteti fel.

(5) A fiatal vándormunkások munkaidejének ellenőrzése és az éjjeli munkára vonatkozó törvények és rendelkezések betartatása érdekében szükséges, hogy a bűnmegelőzéssel foglalkozó rendőri erők - amennyiben ilyenek léteznek – és a helyhatóságok teljes mértékben működjenek együtt az oktatási hatóságokkal, a gyermekjóléti hatóságokkal, a munkaügyi felügyeleti szervekkel.

(6) A munkáltató legyen jogilag felelős a törvények vagy rendelkezések megsértéséért, különösképpen azokban az esetekben, amikor a megkívánt munkamennyiség és az engedélyezett munkaidő alatt rendelkezésre álló, a munka elvégzéséhez szükséges idő nem arányos egymással; a munkáltatónak legyen lehetősége bizonyítani jóhiszeműségét, amennyiben minden tőle telhetőt megtett a törvénytörés elkerülése érdekében.

(7) A szülők, előzetes figyelmeztetés után legyenek jogilag felelősek a törvények vagy rendelkezések megsértéséért, amikor a munkavégzés az ő számlájukra vagy az ő engedélyükkel történik.